

което лѣтъ не е особено желателно. Войниците въ походъ не всѣкога могатъ да намѣрятъ чисти и здравословни извори, затова трѣбва да привикатъ да употрѣбаватъ малко вода и да привикватъ къмъ жаждата. Но какъ може да стане това, когато ние сме причината да се яви у тѣхъ неупрѣодолима жажда, като сме на пълнили стомаситѣ имъ съ пиперлива чорба, която ги разпалила.

3) Че пиперътъ е врѣденъ, се вижда и отъ това обстоятелство: даденъ като лѣкарство въ по-голѣмо количество противъ треската, прѣдизвиква отравяне, придружено съ припадъци на побѣсняване, изгубване на съзнание и конвулсии. А ние го даваме на войниците и то лѣтъ!

Като се приготи чорбата съ оризъ, съ доброкачествено масло и месо, съ бобъ, съ зеленчукъ и пр. тя става тлѣста и вкусна безъ пиперъ. Наистина, пиперътъ въ малка доза дразни стомаха и прѣдизвиква охота. Но, като се има прѣдъ видъ, че нашитѣ войници сж съ здравъ стомахъ и се движатъ на чистъ въздухъ, то иматъ всѣки пжтъ апетитъ и нѣма нужда изкуствено да дразнимъ стомаха имъ съ една отрова за организма.

Ако не може да се изхвърли пиперътъ съвсѣмъ, то нека се намали до минимумъ; отъ това чорбата нѣма да изгуби отъ хранителността си, но ще запазимъ пищеварителнитѣ си органи отъ нежелателни заболявания.